JESÚS TORNA

23/24 DE SETEMBRE

2025

Joshua Mhlakela

JESÚS TORNA 23/24 DE SETEMBRE 2025

NOMÉS ESBORRANY DE TRADUCCIÓ

Publicat per primera vegada el 6 de juliol de 2025 en anglès original per Truth Limited

Es pot descarregar una versió gratuïta d'aquesta publicació des d'Internet Archive.

El contingut d'aquest missatge és teòricament tan trascendental i universal que exigeix que aquest fullet electrònic es tradueixi lliurement, sense cap consideració de drets d'autor, a qualsevol idioma o dialecte i que es distribueixi de manera similar lliurement a tot el món.

NOTA DE L'EDITOR

Jesucrist torna per endur-se l'Església cristiana el 23 o el 24 de setembre del calendari gregorià. Aquestes dues dates corresponen a la Festa de les Trompetes a Israel, així com a l'inici de l'Any Nou religiós jueu (Rosh Hashana) de l'any 5786. En el llenguatge de l'església, aquest és el tan esperat Rapte de l'església, i s'ha comparat amb el matrimoni espiritual entre Jesús i l'església com la seva "núvia" verge. Tindrà lloc en un obrir i tancar d'ulls a totes les zones horàries del món i, sens dubte, els que es troben a l'Estació Espacial Internacional no en quedaran exempts. S'espera que milions de persones desapareguin sense deixar rastre, deixant enrere la seva roba arrugada i submergint el món restant en un període de Tribulació de set anys que acabarà amb el retorn de Jesús per segona vegada. Aquesta vegada ho farà obertament el 15 de setembre de 2032, el Dia de l'Expiació jueu (Yom Kippur), per governar des de Jerusalem sobre tota la Terra com a Rei de reis i Senyor de senyors.

Aquest és aquest testimoni de Joshua Mhlakela de Johannesburg escrit aquí per a ell per un exreporter de diari cristià. Es basa en els dos podcasts de YouTube amb el germà Joshua: God's Voice Daily i Centwinz, emesos el juny de 2025. Des de llavors, el seu testimoni s'ha vist reforçat pel d'una compatriota sud-africana, una germana en Crist que ha testificat avui que Jesús li havia dictat una declaració escrita confirmant que TORNARÀ en aquesta propera Festa de les Trompetes. Maran Atha!

Em dic Joshua Mhlakela. Visc a Johannesburg però vinc de Ciutat del Cap. Crec en Jesús i avui estic preparat per dir al món allò que ell m'ha enviat a dir. No sóc un apòstol, pastor o bisbe, només un simple creient en Jesús nascut de nou i rentat per la sang. Porto uns anys caminant amb el Senyor. Així que puc dir que el conec personalment. Només voldria dir a tothom que el Rapte és aquí. Fins i tot si no hi esteu preparats, ja ho esteu per a vosaltres.

Abans de néixer el 1982, el meu pare va tenir un somni en què li van dir que em posés Josuè. Això va ser molt abans que hi hagués tecnologia disponible per determinar el sexe d'un nen no nascut. Tanmateix, a causa d'algunes complicacions durant el part, el metge va advertir als meus pares que sortiria mort o ferit. Quan finalment vaig sortir sense cap problema, el metge em va declarar un nen miracle.

El mateix dia que vaig néixer, la meva mare estava descansant amb mi de panxa enlaire quan va sentir una força espiritual que venia sobre ella per escanyar-la. Lluitant contra aquesta força, estava a punt de girar-se, oblidant que jo era de panxa enlaire. Si s'hagués girat, hauria caigut a terra i m'hauria fet mal, potser fatalment. Però llavors Déu li va recordar la meva presència, així que es va aferrar fermament a mi, i aquell esperit va desaparèixer.

Quan tenia uns quatre o cinc anys, em van segrestar durant aproximadament un mes algú que coneixia la meva família. Miraculosament, un indi va avisar la policia, i ells i els meus pares van venir i em van rescatar. Vaig conservar records d'aquella època: asseguda al portal d'un lloc que no coneixia, plorant tot el dia.

Quan era adolescent de 16 o 17 anys, lluitava contra pensaments suïcides. Tenia tantes ganes de treure'm la vida, i l'enemic em donava oportunitats per fer-ho. Recordo una vegada que intentava treure'm la vida, però just quan estava a punt de fer-ho, Déu em va aturar.

Així doncs, la mort em seguia des del dia que vaig néixer. És una dita popular que tothom morirà, però segons la Bíblia hi ha un grup de persones que mai veuran la mort. A 1 Corintis 15:51-52, Pau diu: "No tots dormirem." En altres paraules, no tots morirem, però en un moment, en un obrir i tancar d'ulls, tots serem transformats. Serem transformats de mortals en immortals. Déu ens donarà nous cossos a través dels quals mai morirem. Així que crec que l'esperit de la mort em seguia perquè potser Satanàs ja era conscient que la meva futura vocació a la vida seria dir a tothom que hi ha un grup de persones en el futur que Déu seleccionaria per no veure la mort. Així que la mort és la meva enemiga, i la mort és l'enemiga de Déu.

Amós 3:7 diu: "El Senyor no fa res sense revelar el seu pla als seus servents els profetes." No sóc un profeta, però sóc un servent del Senyor. I avui Déu també revela el seu pla a la gent del món.

L'any 2000 em vaig convertir al cristianisme. Vaig lliurar la meva vida a Jesús quan encara era adolescent després de lluitar contra pensaments suïcides. Crec que tenia 19 anys quan vaig anar a Jesús i li vaig lliurar la meva vida. Aquell mateix any, mentre estava lligat a l'església on era, anàvem a visitar la gent a casa seva per pregar per ells. Una tarda, sortint d'aquestes cases als carrers, vaig notar que al nostre costat hi havia un àngel tan alt com un edifici o l'arbre més alt dels voltants. Aquest àngel portava una espasa i mirava al seu voltant com si ens volgués protegir. Els meus companys, però, no se n'adonaven. No els vaig dir res llavors perquè no sabia què pensar-ne. De totes maneres, aquella va ser una de les meves primeres experiències del món espiritual com a cristià nascut de nou. De vegades, anava o tornava de l'església i estava tan ple de la presència de l'Esperit Sant de Déu que sentia com si Jesús caminés al meu costat, tot i que no el podia veure.

El 2003, a la mateixa església a la qual assistia, vaig esdevenir pastor assistent. Una nit vaig veure el futur en un somni. Em vaig veure en un camp obert una nit fosca. Vaig mirar el terra i em vaig

adonar que s'havia cremat. Instintivament sabia que no només s'havia cremat el terra on era. TOTA LA TERRA s'havia cremat! On era, l'atmosfera era tan terrorífica. Feia tanta por ser on era. Vaig anar a pujar un turó per intentar trobar un altre ésser humà perquè estava tot sol en aquest lloc en una nit fosca i espantosa. Vaig pujar el turó, vaig mirar al meu voltant però no vaig trobar ningú més. Vaig mirar les estrelles i les vaig veure. Mirant les estrelles, sabia dins meu que els creients cristians havien estat enduts al Cel abans de la destrucció de la qual estava presenciant les conseqüències aquí. Aleshores em vaig despertar. Després de despertar-me, vaig sentir com si Déu hagués pres la decisió de veure el futur i després m'hagués tornat a portar.

Després de set anys, el 2010, vaig dimitir com a pastor assistent als 28 anys, pensant: "Déu, t'he servit. He fet tot el possible. Ara puc centrar-me en la meva vida?"

L'any següent, de nou en un somni, em vaig veure en un tribunal al Cel. Era fora de la porta del tribunal. Davant meu, esperant per entrar, hi havia un home literalment tremolant de por. Era com si sabés que un cop hagués entrat al tribunal, no ho aconseguiria. De totes maneres, finalment va entrar, i no sé què li va passar. Els procediments judicials van ser tan ràpids que van durar només uns segons.

Hebreus 9:22 diu: "Està establert que l'home mori una vegada, i després ve el judici." Així que sabia que aquestes persones que venien al tribunal per al judici ja havien mort a la terra, però sabia que jo no estava mort. Aleshores va ser el meu torn. Em vaig trobar assegut en un dels bancs semblants a les d'una església del tribunal i vaig mirar cap a la cadira on normalment seu el jutge. Allà hi havia Déu —era tan enorme al seient on era. Era translúcid, així que no podia distingir la seva forma, però tot i així podia saber que era Déu. A la meva esquerra hi havia Jesús amb un cos humà de mida real, que semblava el meu advocat. A la meva dreta hi havia Satanàs i a la mà tenia una carpeta gruixuda que detallava tots els pecats que havia comès mai. Així doncs, l'enemic Satanàs m'estava acusant davant Déu Pare i Jutge, però llavors Jesús va fer un pas endavant. Quan va fer un pas endavant, allà mateix vaig ser absolt de tots els meus pecats. A Sud-àfrica, si ets condemnat i sentenciat a presó per un tribunal, baixes les escales de la sala del tribunal fins a un calabós abans de ser transportat a la presó. Així era en aquest tribunal celestial. Si no ho aconsegueixes, baixes aquelles escales a l'infern, però si ho aconsegueixes, puges al Cel. Després de la meva absolució, vaig pujar al Cel. Quan vaig arribar-hi, era de dia i vaig veure gent asseguda. A jutjar per la seva roba, eren escolars i reclusos. Però eren al Cel, ho havien aconseguit!!!

Llavors Jesús va aparèixer davant meu amb una túnica blanca. L'acabava de deixar a la cort, però després el vaig trobar allà al Cel. Aquesta va ser la primera vegada que vaig veure Jesús en una visió o somni de prop. Semblava de l'Orient Mitjà. Tenia els cabells castany fosc fins al coll. Era guapo amb una barba ben retallada. L'única cosa que em va cridar l'atenció van ser els seus ulls. Em va sorprendre. No parava de mirar-lo. No podia apartar la vista dels seus ulls. Estava —no sé si és la paraula correcta perquè l'anglès no és la meva primera llengua— hipnotitzada. Em va captivar tant la constatació que el meu Creador, a qui estimava, estava just davant meu! Em va mirar i, sense dir res, va donar ordres mentalment. Aleshores van començar a aparèixer carros i es van alinear davant meu, tants que no els podia comptar. Ningú els conduïa. Portaven blocs de fusta ben polits a dins, dels quals només uns quants portaven noms personals. Jesús em va dir —de nou a través de la seva ment, però ho vaig sentir alt i clar: "Has salvat poca gent."

Aleshores va mirar aquells molts blocs que no tenien nom i va afegir: "Heu d'omplir tots aquests blocs de fusta amb ànimes." I llavors em vaig despertar. Quan em vaig despertar, vaig pensar que potser Déu vol que sigui un guanyador d'ànimes i obriu una església. De nou, com amb el meu primer somni, vaig sentir que tornava del Cel. I vaig sentir la seva presència al meu voltant.

Així que cinc anys més tard, el 2016, vaig començar una església domèstica. Vaig cridar a la gent,

van venir i vaig pregar per ells. Això va durar aproximadament un mes, però cada vegada que hi anava per compartir la paraula de Déu i pregar amb ells, dins del meu cor no tenia pau, no em sentia bé. Finalment, vaig dir a la congregació que ho deixava. Ja no havien de venir a pregar dins de l'església domèstica. Aleshores vaig sortir a fora, a punt de marxar quan, al pati, una dona gran va venir a veure'm. Em va demanar que resés per ella, així que li vaig posar les mans al cap, ella va tancar els ulls, jo també vaig tancar els ulls i vaig resar per ella. Mentre ho feia, vaig sentir una descàrrega elèctrica que em recorre la mà. Vaig obrir els ulls mentre resava i aquesta dona gran era aquí, però al seu costat —ara no dormo, això no és un somni, estic a l'aire lliure—, Jesús va aparèixer just davant meu, dret al seu costat i mirant-me. Però ara no portava una túnica blanca. Portava una túnica d'aspecte majestuós d'un color blavós o blau marí que li arribava fins als peus. Semblava tan fort amb les seves espatlles amples i el seu pit poderós. Quan li vaig mirar el pit, era com si pogués veure galàxies com les galàxies de l'espai exterior. I em va venir aquest pensament: Aquesta és la que manté unit l'univers! I mentre el mirava cara a cara, va somriure i va desaparèixer. Em va quedar la impressió que el seu somriure era per dir: "Ben fet!" per tancar aquesta església. Perquè aquest no era el pla que tenia per a mi; No se suposava que havia d'obrir una església. I quan vaig acabar de resar, la vella va obrir els ulls i em va dir: "Sabies que quan resava per mi sentia com si una càrrega se m'acabés de les espatlles, i em sento molt lleugera després d'això?." Sabia que era degut a la presència de Jesús.

En un altre somni o visió, el 2016, vaig veure Jesús al Cel, amb la mateixa túnica d'aspecte majestuós i dret davant d'un edifici que s'assemblava a l'edifici del Tribunal Suprem dels Estats Units amb la seva façana amb columnes. Allà em va dir específicament: "No has d'obrir una església." Només se suposa que l'he d'anunciar com el Rei que aviat vindrà al món.

El 2017, en un somni, vaig ser portat al Cel, on en una sala del tron vaig veure Jesús assegut al seu tron amb els braços recolzats als reposabraços. A terra podia veure al voltant del seu tron hi havia una boira, i podia sentir un so com si una guerra estigués arribant al món. Aquesta va ser la impressió que vaig tenir. Alguna cosa molt, molt, molt greu estava arribant al món. Vaig mirar Jesús. De nou, sense obrir la boca, però a través de la seva ment, el vaig sentir molt fort i clar dient-me: "Vindré aviat!." Quan va dir aquestes paraules, va començar a aixecar-se agafant-se als braços. Però abans que pogués aixecar-se completament, va venir poder d'ell i em va llançar inofensivament cap enrere del Cel a través del cel en segons. Vaig aterrar al meu llit. En el moment en què vaig aterrar al meu llit, em vaig despertar i vaig cridar, sentint la seva presència en mi tan fortament. La meva dona dormia al meu costat. Em va dir: "Què passa?." Fins avui no sé per què li vaig dir això, però aquesta és la resposta que va sortir de la meva boca: "Vaig veure un home al Cel!"

Abans pensava que em faria gran i em convertiria en un vell cristià, i potser moriria als noranta. Però tot això va canviar el 2018. Aquell any, de nou en un somni, no vaig veure Déu però vaig sentir la seva veu molt forta. Els que esteu escoltant això, si us plau, presteu atenció al que diré a continuació. Marqueu les paraules que estic a punt de dir perquè cap de les paraules que diré caurà a terra. Cap d'aquestes paraules serà buida perquè provenen del mateix Déu. En altres paraules, es compliran. En aquest somni va dir: "No hi haurà cap Copa del Món 2026 perquè la vida a la Terra no serà com sempre per als que es queden enrere." Aleshores em vaig despertar. No sóc aficionat al futbol, així que quan em vaig despertar, no sabia quan s'havia celebrat l'última Copa del Món, ni quan seria la següent. Més tard, vaig comprovar i vaig descobrir que els partits de la Copa del Món de futbol masculí 2026 es disputaran principalment als Estats Units. Més tard, el 2018, un matí d'hora em vaig despertar, vaig encendre els llums i vaig començar a llegir la Bíblia. Jesús va aparèixer davant meu amb una túnica blanca. No era un somni, perquè estava despert. El mirava cara a cara quan, sense obrir la boca, va dir aquestes paraules mentalment: "Des del moment en què Israel es va convertir en una nació el 1948, hi haurà 77 anys fins a l'Èxode." No va utilitzar la paraula "Rapte", però sabia que s'hi referia. Va afegir: "El 2025, els dies 23 i 24 de setembre, vindré a prendre la meva església. Aquests dos dies ningú sabrà el dia ni l'hora que vindré. Després d'això,

hi haurà una Tribulació de set anys a la Terra per als que quedin enrere. El 2032, el 15 de setembre, tornaré a la Terra com a Rei."

Després de dir aquestes paraules, va desaparèixer i em vaig quedar sorprès. No sabia gaire cosa llavors sobre el Rapte, la Segona Vinguda i la Tribulació. Quan era jove i començava a ser cristià, un pastor em va dir que en el futur hi hauria alguna tribulació, i que els cristians la passarien. Això era tot el que sabia. No sabia que hi havia una via d'escapament a través del Rapte. Potser n'havia sentit a parlar aquí i allà, però realment no sabia gaire.

Sé que aquests són temes molt controvertits, però Déu em va dir un dia que llegís Isaïes 55, on va dir: "Cap paraula meva no em deixarà ni tornarà a mi buida." I després va dir que començaria a ensenyar-me. Començaria a pensar a través de la meva ment. No sóc Déu, però posaria pensaments a la meva ment perquè pogués entendre més sobre aquests assumptes. Em va portar a 2 Reis 2:1-11 sobre el Rapte anterior, el d'Elies. Quan Elies i Eliseu estaven junts, els profetes van anar a ells i van preguntar a Eliseu: "Sabeu que el vostre mestre us serà pres avui?" I Eliseu els va dir: "Sí, ho sé." I altres profetes d'altres llocs van fer el mateix. Li van fer la mateixa pregunta, i ell també deia: "Sí, ho sé." Finalment, Elies va dir a Eliseu: "Abans que em prenguin de tu, digues-me què vols que faci per tu." Així vaig veure que el dia del rapte d'Elies no era un misteri per a ells. De fet, Déu ho havia revelat als profetes, a Eliseu i a Elies. Així doncs, Déu em va mostrar que faria el mateix per a aquest Rapte imminent.

Així que vaig començar a estudiar aquest tema seriosament. Aleshores vaig aprendre que Déu havia instituït set festes, i Jesús, amb la seva vida, mort i resurrecció, ja n'havia complert quatre: la Pasqua, els Àzims, les Primícies i Pentecosta. Només en queden tres: la Festa de les Trompetes, el Dia de l'Expiació i els Tabernacles.

Levític 23 ens diu que la Festa de les Trompetes es va instituir com un esdeveniment d'un dia. Va començar amb l'albirament visual de la lluna nova. Però a causa de la incertesa sobre l'observació física d'aquella petita mitja lluna nova, la durada d'un dia es va ampliar més tard a dos dies. Finalment, aquesta situació va produir l'expressió hebrea "Ningú sap el dia ni l'hora" com a referència a aquesta Festa de les Trompetes.

Com s'ha esmentat anteriorment, Jesús havia utilitzat la paraula Èxode, però estava parlant del Rapte. Setanta-set anys des de la fundació d'Israel el 1948 ens porten a aquest mateix any, 2025.

I el 2025, el 23 i el 24 de setembre seran els dos dies de la Festa de les Trompetes. Així doncs, aquesta serà la finestra estreta de temps en què tindrà lloc el Rapte de l'Església. Set anys més tard, el 2032, el 15 de setembre serà el Dia de l'Expiació, quan Jesús tornarà a la Terra com a Rei.

Aleshores, per què em va parlar de la Copa del Món? 1 Tessalonicencs 5:5 ens diu que arribarà un temps en què la gent aclamarà en veu alta la vinguda de la pau i la seguretat a tot el món. Almenys això és el que l'Anticrist carismàtic prometrà al món després del Rapte. Potser hi haurà pau, però no sé quant durarà. Però el juny del 2026 el món estarà sumit en un desastre tan greu, hi haurà tant caos i destrucció, que la FIFA no podrà celebrar els partits de la Copa del Món als Estats Units, Canadà i Mèxic.

A Mateu 24:36, Jesús va dir que ningú sap el dia ni l'hora del Rapte. Però si busqueu això a Internet, podeu trobar llocs web que expliquen que aquesta expressió és en realitat una expressió hebrea per a la Festa de les Trompetes. La Festa de les Trompetes era originalment una festa d'un dia, i començava amb l'albirament físic de la "lluna nova." A causa de la incertesa de l'albirament visual, la festa d'un dia s'estenia a dos dies reals. Per tant, es podria dir que ningú sabia el dia ni l'hora de la lluna nova, i en conseqüència de la Festa de les Trompetes, i finalment també del Rapte.

Però això també és un reflex dels costums tradicionals del casament jueu. Només quan el pare del nuvi ha decidit la data del casament, li diu al seu fill: "Vés a buscar la teva núvia." Així, ningú sap el dia ni l'hora del casament, ni tan sols el fill, sinó només el pare. L'església és l'esposa de Jesús, de manera que el Rapte serà com el casament entre Jesús i l'Església. A la Terra tindrà lloc en un dia que ningú a la Terra coneix, ni tan sols el Fill a la Terra, sinó només el Pare.

I si aneu a 1 Corintis 15:51-52, Pau està d'acord amb Jesús en esmentar la "darrera trompeta." Ara, molta gent, quan llegeix la "darrera trompeta", corre al llibre de l'Apocalipsi i diu que la darrera trompeta és el setè toc de trompeta del setè àngel durant la Tribulació. Això és incorrecte. Durant la Festa de les Trompetes, el shofar es toca 99 vegades, seguit de la 100a i aquesta última és la "darrera trompeta."

1 Tessalonicencs 5:1 diu: "Ara, germans i germanes, sobre els temps i les dates, no cal que us escrivim." No era necessari que Pau escrivís als Tessalonicencs sobre els temps i les dates del "dia del Senyor." Això es devia al fet que el dia del Senyor seria un esdeveniment ocult per a ells durant els propers 2.000 anys, però que seria revelat a l'Església dels Darrers Temps. I al versicle 4, Pau diu que aquell dia no serà una sorpresa per als qui són a la llum, sinó que com un lladre sorprendrà els qui són a les fosques.

Hebreus 10:25 ens exhorta a no descuidar les reunions, sinó a fer-ho encara més a mesura que veiem que s'acosta aquell dia. I us dic que no és un dia a l'atzar, sinó una finestra de temps fixa que es pot veure apropar.

A Actes 1:6-7, els deixebles de Jesús li van preguntar després de la seva resurrecció: "En aquest temps seràs rei d'Israel?" Però ell els va respondre: "No us correspon conèixer els temps i les estacions que el Pare ha establert per la seva pròpia autoritat. Però sereu els meus testimonis a Judea, Samaria i els confins de la terra." En altres paraules, els temps en què Jesús tornaria i seria rei d'Israel no haurien de ser la seva preocupació. Al cap i a la fi, havia de tenir lloc 2.000 anys més tard.

És com si a Daniel li diguessin que callés les seves paraules i segellessin el seu llibre fins al Temps de la Fi. Així doncs, hi haurà una revelació que arribarà a l'església en el Temps de la Fi, una revelació del mateix temps de la Fi.

Per tant, escric per advertir a Sud-àfrica i al món que Jesús torna. Si us trobeu sense Jesús a la vostra vida o si no heu lliurat la vostra vida a Jesús, recordeu que el temps s'acosta. El temps que Déu ha establert perquè la gent el rebi, el període de gràcia en què Déu ha donat a l'església per estendre la mà al món perquè tots puguin rebre Jesús i ser salvats, està arribant a la seva fi.

El Rapte passarà. Milions de cristians de tot el món, inclosa Sud-àfrica, desapareixeran en una fracció de segon. Després de l'eliminació dels cristians del món, el judici de Déu caurà sobre el món.

El món es prepara per a la Copa del Món de 2026. Però després del Rapte del 2025 hi haurà tant caos, destrucció i devastació al món que al juny de 2026 no es jugaran partits de la Copa del Món. El món seria un lloc irreconeixible.

Així que, una vegada més, estic aquí per suplicar-vos i implorar-vos a tots: si us plau, no penseu que teniu gaire temps. No teniu gaire temps. Recordeu que no vaig ser cridat a obrir esglésies. Una vegada vaig pensar que això era el que Déu tenia en ment per a mi. Però des de llavors, he descobert que la meva crida és anunciar al món que, per sobre de tot, Jesús és viu i que tornarà aviat. Així

doncs, món, estigueu preparats. Deixeu enrere tots els vostres pecats i veniu a Crist, on trobareu la salvació. És hora de tancar. No puc dir que sigui l'única crida, però sóc una de les últimes crides de Déu. Així que faig una crida a tothom: ciutadans corrents, empresaris, famosos, ministres del govern, presidents de països de tots els continents del món: doneu la vostra vida a Jesús ara perquè el moment del Rapte és a prop.

El 2019 vaig veure en Tom Horn en un programa de televisió parlant sobre el seu llibre, The Wormwood Prophecy (La profecia del Wormwood). Ja no és amb nosaltres, però al programa va dir que tenia informació d'un empleat de la NASA que un asteroide impactaria contra la Terra el divendres 13 de 2029. Horn va dir que es va haver d'asseure en estat de xoc quan es va adonar que l'asteroide podria ser l'estrella ardent esmentada a Apocalipsi 8. Si aquesta data marca el punt mig d'un període de tribulació de set anys, comptar 3 anys i mig enrere ens porta al 2025. Et dic que tenia raó amb la seva cronologia futura general, que bàsicament coincideix amb la meva.

Vaig rebre l'última visió important el 2018. Per descomptat, aquesta no és la primera vegada que en parlo des de llavors. Per exemple, vaig parlar al podcast internacional God's Voice Daily. També tinc el meu propi canal de YouTube on intento donar aquest missatge. No donaré el nom del canal aquí perquè no estic aquí per promocionar-me.

Jesús va morir, va ser enterrat, va ressuscitar i va ascendir al cel l'any 32 dC. Hi ha estudiosos de la Bíblia que creuen que marxaria durant 2.000 anys i després tornaria. Si sumes 2.000 anys a l'any 32 dC, acabes al 2032 com a any del retorn de Crist. Però hi haurà set anys de Tribulació abans d'això, així que si en restes set al 2032, acabes en aquest any, el 2025!

Sens dubte, molta gent em dirà que molts altres han establert aquest tipus de dates abans. Totes aquestes no van servir per a res, però no serà així amb aquesta. Estic segur al MIL MILIONS PER CENT que el Rapte de l'Església tindrà lloc aquest 23 o 24 de setembre. Demano al món que estigui preparat per a això. Assegureu-vos de lliurar la vostra vida a Jesús. Ell és el camí, la veritat i la vida. Ell és Déu.